

Hor. Carm. II, XVI

Otium divos rogat in patenti
prensus Aegaeo, simul atra nubes
condidit lunam neque certa fulgent
sidera nautis,

otium bello furiosa Thrace,
otium Medi pharetra decori,
Grosphæ, non gemmis neque purpura ve-
nale neque auro.

5

Non enim gazæ neque consularis
submovet lictor miseris tumultus
mentis et curas laqueata circum
tectæ volantis.

10

Vivitur parvo bene cui paternum
splendet in mensa tenui salinum
nec levis somnos timor aut cupido
sordidus aufert.

15

Quid brevi fortes iaculamur ævo
multa? Quid terras alio calentis
sole mutamus? Patriæ quis exsul
se quoque fugit?

20

Scandit aeratas vitiosa navis
Cura nec turmas equitum relinquit
ocior cervis et agente nimbos
ocior Euro.

Laetus in praesens animus quod ultra est
oderit curare et amara lento
temperet risu: nihil est ab omni
parte beatum.

25

Abstulit clarum cita mors Achillem,
longa Tithonum minuit senectus
et mihi forsân tibi quod negarit
porriget hora.

30

Te greges centum Siculaeque circum
mugiunt vaccae, tibi tollit hinnitum
apta quadrigis equa, te bis Afro
murice tinctae

35

vestiunt lanae: mihi parva rura et
spiritum Graiae tenuem Camenae
Parca non mendax dedit et malignum
spernere volgus.

40